

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/54/2014
Identifikačné číslo spisu:	3212010147
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3212010147.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému A. D. pre zločin podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. septembra 2014 v Bratislave dovolanie obvineného A. D. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Ďurmeka, advokáta so sídlom Radlinského 678/1, Bánovce nad Bebravou, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. novembra 2012 sp. zn. 23 To 120/2012 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 18. septembra 2012 sp. zn. 2 T 69/2012 bol obvinený A. D. uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2) z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom čase dňa 12.3.2012 do 14.30 hod. dňa 19.3.2012 z presne nezisteného miesta v Bánovciach nad Bebravou niekoľkokrát telefonoval svojej manželke M. D. a povedal jej, že ak sa s ním nedohodne a rozvedie sa, tak ju zabije alebo zrazí autom,

2) dňa 19.3.2012 v čase okolo 15.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou pred budovou Okresného súdu, po tom, ako bolo rozvedené jeho manželstvo s M. D. a potom, ako do osobného motorového vozidla zn. Peugeot 206 ev. č.: S. nastúpila M. D., do uvedeného vozidla narazil svojim osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia ev. č.: C., čiernej farby, čím tam sediacej N. C. spôsobil podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej steny hrudníka, pre ktoré zranenia bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, hlavne na pohybe, pre bolesť hlavy a krku, avšak počas týchto týždňov nebol závažne a podstatne ovplyvňovaný jej obvyklý spôsob života a E. S. spôsobil škodu poškodením vozidla vo výške 590,- Eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a s prihliadnutím na § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený A. D. a Krajský súd v Trenčíne o ňom rozhodol rozsudkom z 13. novembra 2012 sp. zn. 23 To 120/2012 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného A. D. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na základe skutku, že

v presne nezistenom čase dňa 12. 3. 2012 do 14.30 hod. dňa 19. 3. 2012 z presne nezisteného miesta v Bánovciach nad Bebravou niekoľkokrát telefonoval svojej manželke M. D. a povedal jej, že ak sa s ním nedohodne a rozvedie sa, tak ju zabije alebo zrazí autom, pričom dňa 19. 3. 2012 v čase okolo 15.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou pred budovou okresného súdu, po tom, ako bolo rozvedené jeho manželstvo s M. D. a po tom, ako do osobného motorového vozidla zn. Peugeot 206 ev. č.: S. nastúpila M. D., do uvedeného vozidla narazil svojim osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia ev. č.: C. čiernej farby, čím tam sediacej N. C. spôsobil podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej steny hrudníka, pre ktoré zranenia bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, hlavne na pohybe, pre bolesť hlavy a krku, avšak počas týchto týždňov nebol závažne a podstatne ovplyvňovaný jej obvyklý spôsob života a E. S. spôsobil škodu poškodením vozidla vo výške 590,- Eur.

Za to mu krajský súd uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 a 4 a § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd nesprávne posúdil konanie obvineného ako dva skutky v bodoch 1) a 2), a teda ako viacčinný súbeh, hoci vzhľadom na jednotiaci zámer malo byť konanie obvineného posúdené ako pokračovací trestný čin a nie dva samostatné skutky a potom pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák.

Proti označenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal dovolanie prostredníctvom obhajcu obvinený A. D.. Napadá ho spoločne aj s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2 T 69/2012 z 18. septembra 2012. V prvom svojom podaní dovolanie odôvodnil tým, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Uviedol v ňom, že v konaní pred súdom prvého stupňa ako aj pred odvolacím súdom opakovane navrhoval dôkazy, ktoré súdy odmietli vykonať. Išlo o nasledovné návrhy na doplnenie dokazovania:

- znalecké dokazovanie z odvetvia psychológie, odboru klinickej psychológie dospelých vo vzťahu k vierohodnosti výpovede poškodenej M. D., ktorým by sa zistilo, či výpoveď tejto svedkyne je vierohodná, či poškodená má tendenciu hovoriť nepravdu, niektoré skutočnosti zatajovať alebo naopak prikrášľovať;

- znalecké dokazovanie z odboru klinickej psychológie dospelých o vierohodnosti výpovede poškodenej N. C., lebo sú dôvodné pochybnosti o jej hodnovernosti a pravdivosti;

- zdravotnú dokumentáciu poškodenej N. C. a tiež kontrolné znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie o zraneniach svedkyne N. C., keďže znalecký posudok MUDr. Ladislava Babjaka, ako aj jeho výsluch považuje obvinený za nedostatočné, keďže poškodená Bobáková neinformovala znalca o svojich predchádzajúcich zdravotných problémoch, o zraneniach hlavy, chrbtice a celkovom zdravotnom stave;

- znalecké dokazovanie z odboru cestnej dopravy o priebehu dopravnej nehody, s poukazom na možnosti potvrdenia alebo vyvrátenia poškodenia zdravia poškodenej N. C.;

- výsluch nestotožneného príslušníka OR PZ v Bánovciach nad Bebravou, ktorý sa spolu s npráp. Z. C. osobne zúčastnil zásahu v Pečeňadoch dňa 19. 3. 2012, kedy bol obvinený zadržaný;

- výsluch ďalších navrhovaných svedkov - C. D., rod. M., S. D., MUDr. Z. A., M. D. a MUDr. B. E..

Obvinený zotrval na tom, že tvrdenia poškodenej D. a poškodenej C. sa nezakladajú na pravde a napriek tomu súdy oboch stupňov vyvodili z dokazovania nepochybné závery o jeho zavinení, hoci priebeh skutkového deja sa súdom nepodarilo zistiť. Výpovede poškodených považuje za zavádzajúce, nepodporené žiadnymi dôveryhodnými a nad všetky pochybnosti jednoznačnými dôkazmi a za nedostatočný považuje aj znalecký posudok MUDr. Drobu a MUDr. Lexmana, ktorí ho nedostatočne vyšetrili a vychádzali z nedôveryhodných výpovedí poškodených D. a C.. Poukázal i na to, že namietal aj zaujatosť psychologičky PhDr. Jany Prekopovej, že je voči nemu ako príslušníkovi rómskeho etnika zaujatá a jej výpoveď nebola v prevažnej miere objektívna a nestranná a tiež, že namietal zaujatosť okresnej prokurátorky JUDr. Lucie Horvátovej, ktorá sa pred poškodenými, po skončení hlavného pojednávania, vyjadrila, že odvolanie obvinenému neprejde a že z väzenia sa skôr ako za štyri roky nedostane.

Napokon obvinený argumentoval tým, že v prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie a rozhodnúť v prospech obvineného, teda použiť procesné pravidlo „in dubio pro reo“.

Zásadné porušenie práva na obhajobu vidí obvinený v tom, že súdy oboch stupňov dostatočne a presvedčivo nezdôvodnili zamietnutie ním uvedených návrhov na doplnenie dokazovania, napr. znalecké dokazovanie z odboru klinickej psychológie pre dospelých ohľadne pravdivosti výpovedí oboch poškodených M. D. a N. C., keďže sú jedinými svedkami údajného zločinu vydierania. Okrem toho o výsluchu svedka MUDr. Z. A. súd prvého stupňa ani žiadnym spôsobom nerozhodol. Taktiež nebolo rozhodnuté o návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom nestotožneného príslušníka PZ Bánovce nad Bebravou zasahujúceho spolu s npráp. C. a tiež o návrhu na znalecké dokazovanie znalcom z odvetia traumatológie.

Dovolanie neskôr obvinený prostredníctvom obhajcu doplnil dodatkom, že ho odôvodňuje aj tým, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. napadnuté rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, tiež že v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a napokon, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sú napadnuté rozhodnutia založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Okrem toho ako dovolací dôvod uplatnil aj podľa ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. konanie na súde prvého stupňa s tým, že v odvolacom konaní neboli napravené ním vytýkané pochybenia súdu prvého stupňa.

V dodatku dovolania bližšie tieto dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/ a i/ Tr. por. nespresnil. Neuvedol, ktoré dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom, z akého dôvodu mu mal byť uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a prečo skutok ustálený v napadnutom rozsudku Krajského súdu v Trenčíne bol nesprávne právne posúdený, resp. aké hmotnoprávne ustanovenie bolo nesprávne použité.

Obvinený sa dovolaním domáhal vyslovenia porušenia zákona v naznačenom smere s tým, aby obidva rozsudky, ako Krajského súdu v Trenčíne, tak aj Okresného súdu Bánovce nad Bebravou boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušené v celom rozsahu. Ďalší postup neuviedol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou. Uviedol v ňom, že pokiaľ išlo o právo obvineného na obhajobu, od okamihu ako vznikol dôvod povinnej obhajoby, bol

obvinenému ustanovený obhajca, neskôr si zvolil obhajcu sám. Obhajca obvineného v prípravnom konaní nepožiadala o oznámenie miesta a času vykonávania úkonov, pričom všetky tie úkony, vrátane výsluchov svedkov, ktoré žiadala obhajca obvineného pri skončení vyšetrovania, v rámci preštudovania spisového materiálu, žiadala opakovať, boli znovu a rozsiahlo vykonané v konaní pred súdom, vrátane konfrontácií s poškodenými i doplnením dokazovania na žiadosť obvineného.

Pokiaľ išlo o ďalšie dôkazy, ktoré navrhoval obvinený vykonať a ktoré súd odmietol, prokurátor sa stotožnil s názorom okresného i odvolacieho súdu, že za existujúcej dôkaznej situácie, keď bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a objektívne zistený skutkový stav, sa javilo vykonanie ďalších dôkazov ako nadbytočné. Poznamenal, že všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní boli vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, za súčasného zachovania zásady kontradiktórnosti. Pokiaľ išlo o námietky obvineného voči psychologičke PhDr. A. a dozorujúcej prokurátorke, tieto považuje prokurátor za účelové a nepravdivé.

Čo sa týka dodatku dovolania obvineného, v ktorom sa domáha dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/ a i/ Tr. por., k tomu prokurátor uviedol, že obvinený bližšie neodôvodnil, akým spôsobom malo dôjsť k porušeniam jeho práv v zmysle týchto ustanovení.

Prokurátor je toho názoru, že u obvineného A. D. nie je daný žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného A. D. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Pre upresnenie treba podotknúť, že obvinený môže podať dovolanie podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Pokiaľ v danom prípade obvinený napadol dovolaním aj rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, išiel nad rámec uvedeného ustanovenia. Mohol v zmysle § 374 ods. 3 Tr. por. ako dovolací dôvod uviesť aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Takýto dovolací dôvod však dovolací súd nezisťuje. Konanie na súde prvého stupňa prebiehalo v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku dotýkajúcimi sa súdneho konania a v rámci neho ustanovení o vykonávaní dôkazov.

Je zrejmé, že obvinený sa v rámci riadneho opravného prostriedku, ktorým bolo odvolanie, domáhal predovšetkým vykonávania ďalších dôkazov, pretože vzhľadom na svoju obhajobu, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustilo, skutkové zistenia prvostupňového súdu nepovažoval za správne. Z obsahu jeho dovolania je evidentné, že v tomto smere sa vlastne zhoduje s obsahom jeho odvolania a že v dovolaní namieta nevykonanie dôkazov, na ktoré poukázal i v odvolaní.

Taký postup v rámci dovolania však nie je možný. Dovolací súd nemôže preskúmať správnosť skutkových zistení súdov nižších stupňov a nariaďovať súdom, ktoré dôkazy majú ešte vykonať a už vonkoncom nie ako ich majú hodnotiť, ktoré majú považovať za vierohodné a ktoré nie. Preto tvrdenia obvineného o tom, že sudy vychádzali z nevierohodných výpovedí poškodených, sú z pohľadu dovolacích dôvodov irelevantné.

Rovnako nie je možné od toho, či sudy niektoré návrhy na doplnenie dokazovania zamietli, resp. niektoré nevykonali, lebo považovali rozsah pred súdmi vykonaného dokazovania za postačujúci, odvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a síce porušenie práva na obhajobu. Právo na obhajobu tým vôbec nebolo porušené. Je vecou súdu zvážiť, aký rozsah dokazovania považuje za postačujúci na rozhodnutie vo veci samej, resp. aké dôkazy na návrh strán ešte vykoná, a ktoré dôkazy považuje za nadbytočné. Prvostupňový súd vykonal celý rad dôkazov aj na návrh obvineného, resp. jeho

obhajcu. Pokiaľ niektoré nevykonali, nepovažoval ich už za potrebné a krajský súd sa stotožnil s tým, že vykonávanie ešte ďalších dôkazov sa javí nadbytočné, keď súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, aby objektívne zistil skutkový stav.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zásadným porušením práva na obhajobu by bolo napríklad, pokiaľ by obvinený nemal obhajcu v prípadoch, v ktorých ho mal mať. V danom prípade však obvinený D. ihneď po rozhodnutí o vzatí do väzby bol vyzvaný, či si chce zvoliť obhajcu, vzhľadom na povinnú obhajobu, ktorá vznikla podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Obvinený si ho nezvolil a tento mu bol opatrením sudkyne pre prípravné konanie ustanovený.

Mohlo by ísť o zásadné porušenie práva na obhajobu aj vtedy, pokiaľ by bezdôvodne bolo odmietnuté obhajcovi obvineného zúčastniť sa na úkonoch, na ktorých má podľa § 44 ods. 2 Tr. por. právo zúčastniť sa. O takú situáciu v predmetnom prípade nešlo.

Po tom, čo bol obvinenému ustanovený obhajca JUDr. Gabriel Privitzer, boli v prípravnom konaní vykonané dňa 21. mája výsluchy svedkov N. C., E. S. i R. N. bez prítomnosti obhajcu, ako to namietal obvinený v dovolaní.

Treba však podotknúť, že v zmysle citovaného § 44 ods. 2 Tr. por., pokiaľ ide o účasť na vyšetrovacích úkonoch v prípravnom konaní, ide o právo obhajcu a nie povinnosť vyšetrovateľa zabezpečiť účasť obhajcu obvineného na vyšetrovacích úkonoch. Toto právo obhajcu je bližšie rozvedené v § 213 ods. 2 a 3 Tr. por.

Podľa § 213 ods. 2 Tr. por. obhajca má právo od vznesenia obvinenia zúčastniť sa úkonov, ktorých výsledok môže byť použitý ako dôkaz v konaní pred súdom, iba ak vykonanie úkonu nemožno odložiť a obhajcu o ňom vyrozumieť.

Podľa § 213 ods. 3 Tr. por., ak obhajca oznámi policajťovi, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu podľa odseku 2, policajt je povinný včas mu oznámiť čas, miesto konania úkonu a druh úkonu, okrem prípadu, keď vykonanie úkonu nemožno odložiť a vyrozumieť obhajcu nemožno zabezpečiť. O tomto postupe policajt vyhotoví záznam, ktorý založí do spisu.

Vyšetrovateľ nie je povinný obhajcovi obvineného vopred oznámiť plán vyšetrovania, kedy a aké úkony bude vykonávať. Na druhej strane ak obhajca sa chcel zúčastniť vyšetrovacích úkonov v prípravnom konaní, ktorých výsledok by mohol byť použitý ako dôkaz v konaní pred súdom, napr. výsluchov svedkov, mal možnosť oznámiť to vyšetrovateľke, ktorá v danej veci vyšetrovanie viedla, aj všeobecnou žiadosťou, že sa chce zúčastniť všetkých vyšetrovacích úkonov, ktoré sa budú ešte vykonávať, no neurobil tak, čo je zrejmé z obsahu spisového materiálu, že taká žiadosť sa v spise nenachádza, i zo záznamu v zápisnici o preštudovaní vyšetrovacieho spisu.

Pokiaľ sa obhajca za tejto situácie domáhal v prípravnom konaní opätovného výsluchu svedkov E. S., N. C. a R. N. a jeho návrhu vyšetrovateľka nevyhovela, nemožno konštatovať, že by zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu obvineného, pokiaľ tie isté dôkazy boli vykonané na hlavnom pojednávaní a obvinenému bola daná možnosť vylúčať alebo dať vylúčať svedkov, klásť im otázky a konfrontovať ich. Teda ani jeho právo dané článkom 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené nebolo.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom

ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený síce uvádza tieto ustanovenia, na základe ktorých dopĺňa svoje dovolanie, ale nijako sa nezmieňuje, v čom konkrétnom mali byť porušené. Pokiaľ vychádza z prvej časti svojho dovolania, argumentujúc nedostatočne zisteným skutkovým stavom a nevykonaním všetkých ním navrhovaných dôkazov, je táto argumentácia mimo dovolacích dôvodov podľa citovaných ustanovení, podobne ako námietky týkajúce sa zaujatosti psychologičky či dozorujúcej prokurátorky.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je nutné uviesť, že podstatu dokazovania bola vykonaná na hlavnom pojednávaní zákonným kontradiktórnym spôsobom a je vecou súdov nižšieho stupňa, čo na základe týchto dôkazov ustálili, ktoré časti výpovedí svedkov brali za nepochybné, ktoré dôkazy považovali za podporné a rozhodné pre ustálenie viny obvineného. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil porušenie zákonných ustanovení pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. možno uplatniť, len ak bol obvinenému uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. K takejto situácii v konkrétnom prípade obvineného A. D. nedošlo. Obvinenému bol uložený trest v súlade s ustanoveniami § 189 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 a 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. Trest nebol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Samotná jeho výška, pokiaľ bol uložený v rámci trestnej sadzby a nebolo porušené nejaké iné hmotnoprávne ustanovenie, nemôže byť dôvodom na preskúmanie dovolacím súdom. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. preto nie je daný.

K dovolaciemu dôvodu uvádzanému v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je nutné opätovne zdôrazniť, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov, z ktorých vychádzali súdy prvého a druhého stupňa. Dovolací súd je viazaný tými skutkovými závermi, ku ktorým dospeli súdy nižších stupňov. Jednoznačne to vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Okrem spochybňovania skutkových záverov v prvej časti jeho dovolania obvinený z právneho hľadiska nijako nezodôvodňoval, prečo by súdmi zistený skutok nemohol byť posúdený tak, ako ho v konečnom dôsledku kvalifikoval krajský súd. Skutok mohol byť posúdený tak, ako rozhodol krajský súd a porušenie iného hmotnoprávneho ustanovenia sa tiež nezisťuje, a tak nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Keďže dovolacie dôvody, o ktoré obvinený A. D. oprel svoje dovolanie, neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.